

“જ્ઞાની પુરુષ” પોતે

“જ્ઞાની પુરુષ” પોતે,
જીવતું છે ઉપનિષદ;
ચાંદ—સૂરજ ભેદી વ્હેતો,
શુદ્ધ પ્રેમ જ વિના શર્તા. --- “જ્ઞાની પુરુષ”...

મનો-બુદ્ધિ બેઉ સ્થર, ઓગાળીને વદે “જ્ઞાની”;
પ્રકૃતિના પર્યાયોને, અભિયાસે આત્મજ્ઞાની.
જેવું સામું ‘જોય’ મળે,
વાણી ઝરે નિર્ઘ્રીય. --- “જ્ઞાની પુરુષ”...

પુદ્ગલ માટે કદી, રાખે નહીં અભિપ્રાય;
તેથી મળી લીલી ઝંડી, ગમ્મે તેવાં ક્ષેત્રે જાય.
તત્ત્વજ્ઞાન દરશને,
સર્વમાન્ય અપક્ષ. --- “જ્ઞાની પુરુષ”...

બુદ્ધિવાદ ઓળંગીને, દેખાડે છે હૃદયમાર્ગ;
અ-વિકલ્પી જ્ઞાનાપ્તિનું, શુક્લધ્યાન મોક્ષમાર્ગ.
સ્વ-ગુણે ઠાયું જગને,
નમસ્કારો અરિહંત ! --- “જ્ઞાની પુરુષ”...

